

LVI.

Betrænkning

over

Forflag til Lov om faste Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark, som hidtil ganske eller tildeels have været aflagte med Sportler.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 15de Januar 1861.)

Om Tilraadeligheden og Hensigtsmæssigheden af den Reform, der tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag, kan der selvfølgelig ikke reises Tvivl, efterat i forrige Rigsdagssession saavel Regjeringen som begge Rigsdagens Afdelinger samstemmende have udtalt sig derfor. At Reformen er udvidet til at omfatte ogsaa de for Tiden med Sportler lønede Magistrats-Embeder, maa fuldkomment billiges; og Udvalget formener derhos, at Regjeringen har erhvervet sig et velbegrundet Krav paa Anerkjendelse for den Omsigt og Albenhed, hvormed den har forberedt og allerede i denne Session forelagt Forflaget til Reformens Iværksættelse. Navnligen kan Udvalget ikke skjønne bedre, end at Regjeringen med Hensyn til Fastsættelsen af Gagesatserne har været heldig i at træffe det Rette, og netop det, som med god Føie kunde siges at være Resultatet af de i forrige Rigsdagssession stedfundne Forhandlinger om Retsbetjentenes Lønning. Udvalget kan nemlig paa ingen Maade anerkende, at det under disse Forhandlinger, hvoraf til Slutningen fremgik Bestemmelsen i Finantsloven for 1860—61 § 9 B. f., skulde være blevet statueret, at en aarlig Løn af 2,500 Rd. skulde være Maximum. Det blev gjentagende udtalt

stærkt accentueret, at ligesom en saadan Lønning utvivlsomt maatte erkjendes at ville være for rundelig for flere Retsbetjent-Embeder, saaledes kunde det paa den anden Side ei heller fornuftigviis omtvistes, at den vilde være for lav for adskillige andre af disse Embeder. 2,500 Rd. ansaaes for at være en passende Middelgaae, og denne Sum blev sat som den Grændse, indenfor hvilken Regjeringen ved Lønningernes foreløbige Ansættelse kunde bevæge sig frit, medens det selvfølgelig stod den aabent at lade de større Embeder, som muliggen maatte blive vacante forinden den endelige Ordning, midlertidigen bestyre ved Constitution. Ifølge den Calcul, som findes i Motiverne til det Folkethinget forelagte Regjeringsudkast Pag. 25 og 26, bliver for de i Forflaget optagne 140 Embeder Middelgagesaften uden Sædtillæg, og Alberstillæg c. 2,326 Rd., med Sædtillæg, efter forrige Aars Sædpriser, c. 2,519 Rd., og med de af Regjeringen foreslaaede Alberstillæg — efter Fradrag af de uvedkommende Bidrag til Pension og Politivæsen med c. 10,100 Rd. — c. 2,661 Rd. Da det berøer paa Kornpriserne, hvorvidt Embedsmanden faaer Sædtillæg, og da Priserne paa andre Livsforbrødenheder ikke just altid og